

سوال نمبر 1: تھلے دے شعری ٹکڑیاں
وچوں آں ٹکڑے دی جھوبیں لکھریا کرو۔

(الف)

فرید راہ کچھل رات نہ جاگیو۔ جیو نڈر و عو لو
تے تیں رب و مسایا، تاں رب نہ و سیر لو
فرید امیں جانیاد کہ مجھ کوں، دکھ سبھی الہیہ جگ
اچے چوہے و کھیا، تاں گھر گھر ایہا آگ

واں شاعر داناں: فرید الدین گنج شکر (رحم)

واں لہف داناں: شلوک

واں شعور و اطلب:

شاعر "فرید" دے خطاب تاں اپنے

لفس لوں سمجھا لدا کے کہ دینا دی زندگی خالی

تے اصل فرہ رب دی یاد تے عبادت و وج

اے۔ لہذا لہف عشق و عفت دا تذکرہ کردے

ہوون اے الہیہ سمجھا یا کہ تھی رب نو کھلاوی

دیو رب اپنے بندے زوں نہیں کھلا لدا لے۔

واں لکھریا:

بابا فرید دراصل ناں مسعود تے

لقب فرید الدین سی۔ اوہ پنجالی زبان دے

مڈھلے شاعر سی۔ آپ علماکے زبیر

آک، بندہ کو کھٹوال وچ سیر جمال الدین تے

گور 1188 دے۔ لہذا دی شاعری لوں

لوں شلوک آکھیا جا نڈا۔ شلوک اوس
 شعرو آکھیا جس وجہ ا خلا فوجا رہوں
 تے بابا جی دی سیر شاگر کی دا شلوک آک
 خالہ اے۔

ایس شعرو ج بابا جی رات نو جاگ
 کے عبادت دی تلقین کردے۔ لہو فی
 حضرت اے رب نال خالص پیار
 کردے اتنی شاگر کی وجہ وی ذکر
 کردے۔ بابا جی کی پہلی پیدیشو اچ
 کنور کہ تو رات دے تھکد پیر عبادت
 نشن کر سکد اتو ایس لو اپنراے تو فرجا۔
 اصل اچ شاگر عشق حقیقی دا ذکر کرے
 لوکان لوں نیجے اب دی عبادت دا
 کنیر رہن کہ اب تاں اُوہ اُچی رات
 ا کہ فیرہ خالق لوں کھلا سکد اگلے اُوہ
 مڑو کی نشن کھلا نڈا اے۔

حرفیہ اشعار:

اللہ یاک اے نیریاں
 نال ستر حالواں توہی زیادہ پیار
 کردا اے۔

ایس لو بتا جلا اے کہ اب حال
 حیوانیا پیار کردی اے۔ نہ کھیاں
 نال تے اُوہ رب خالص ستر حالواں
 نالوں وی زیادہ پیار کردا اے

اُس رب دہا اے حق کے کہ دہا اے اے
 اُس رب دہا اے حق کے کہ دہا اے اے
 اُس رب دہا اے حق کے کہ دہا اے اے
 اُس رب دہا اے حق کے کہ دہا اے اے

اللہ کا نام فرمائیے:

صنوم: زمین سے آسمان کو چکر لگا کر
 اللہ کی پاک بیانیہ کردی ہے
 شاہراہی ذرات کی لہریں گدے ہو کر
 کہیں کہیں بکھر کر اور پھر اُس رب
 کو یاد کر جائے گا ایسی گل دہا اے کچھ
 اس طرح کرے۔

بے
 فریاد میں لو چنگی کر کر گٹ
 بھرا خزاں بے دے جو کھادے شو گٹ

دوسرے شو اج شاہراہ لکھناں
 دکھان دہا تیرہ کرے ہو یا خود نہال
 فحاطب پیرہ کہیں کہیں سمجھنا کہ دکھ
 صرف غنواں جگر دکھنا پیرہ نہال
 ان۔ الیہ لکھناں
 جیٹھے انسان کی لہریں لہریں اور سطح
 اللہ یار انسان کو عینا کرے الیہ
 دیکھ کر کہ عینا لہریں لہریں کرے
 فریٹھا لہریں اور دہا صفا عروہی

و دیکھو جانورے - بابا فرید الدین
کی کہنے۔

سے اوجھی شکھی دکھا کے کھنڈا پانی پی
دیکھ پرائی جو پیڑی نہ ترسا جس جی

دیکھو، کالیفہ دا انسانی زندگی دا رسم
اے۔ سیا ڈیے پیارے پیغمبر وی تان
جس انبی حیاتی وج کئی عیناں برداشت
کیتاں۔ سوظائف و عظاما مال نے بچو
مادر علم اپنے دل میں و چون بیدر کیتاں
سایے پیغمبر وی جو علم کیتاں۔ اے
دشمال لڑوی اللہ کو لا دی گئی۔

اللہ تعالیٰ دا فرمان اے:

”ان سے حوالہ لہرین“

”سے شک میں عبرت ن والیاں دے
نال آں“

و کردی گل الہیہ اے کہ بابا جی جاشنوی حصی
دا درس دنا اے انہا سوال و جواب
اللہ نال محبت دا از کر کے الہیہ کہا
تہم ہم پر آت آسناں دی زندگی دھم
لہرین عبرت ن ستر لہر و

5